

Sygn. akt I C 767/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Jakub Błęsiński
Protokolant:	sekretarka Paula Milewska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2021 r. w Piszcu

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko W. S. (1), W. S. (2)

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego W. S. (1) na rzecz powoda R. W. kwotę 803,79 zł (osiemset trzy złote 79/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2018 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego W. S. (2) na rzecz powoda R. W. kwotę 803,79 zł (osiemset trzy złote 79/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 września 2019 roku do dnia zapłaty.

III. Oddala powództwo w pozostałej części.

IV. Znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania.

Sygn. akt I C 767/19

UZASADNIENIE

R. W. wytoczył powództwo przeciwko W. S. (1) oraz W. S. (3) o zapłatę solidarnie kwoty 2 411,38 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 2 368,64 zł od dnia 5 maja 2018 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 42,72 zł od dnia 19 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wraz z pozwanymi w latach 1992 do 2018 roku był współwłaścicielem nieruchomości położonej w miejscowości J. 10a, (...)-(...) P.. Do nieruchomości tej (...) Obrót Oddział z siedzibą w B. dostarczał energię elektryczną na podstawie zawartej umowy kompleksowej. Stosowanie do zawartych ustaleń powód otrzymywał wyczenia i faktury za energię elektryczną, regulował należności, a następnie rozliczał je z pozostałymi współwłaścicielami.

W dniu 21 marca 2018 roku powód drogą emaliową otrzymał od dostawcy energii elektrycznej wezwanie do uregulowania kwoty 2 368,64 złotych, wynikającą z faktur. Jednocześnie powód wskazał, że od 2010 roku nie korzystał z przedmiotowej nieruchomości. Przed dokonaniem zapłaty należności wynikającej z faktur uzyskał informacje, że kwota ta stanowi rozliczenie końcowe zawartej umowy dostawy energii elektrycznej, została ona rozwiązana, a licznik

energii zdemontowany. Dnia 5 kwietnia 2018 roku powód wpłacił na konto (...) S.A. całą należność powiększoną o kwotę 42,74 zł z tytułu odsetek.

Powód pismem z dnia 11 maja 2018 roku wezwał pozwanych do solidarnego zwrotu całej zapłaconej kwoty w terminie czternastu dni. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

W odpowiedzi na pozew pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pozwani wskazali, że nie korzystali oni z prądu w okresie wskazanym przez powoda, ani nie posiadali umowy na dostawę prądu na wskazaną w powództwie działkę nr (...) KW (...). Podnieśli oni, że powód nie wskazał w powództwie swojej byłej żony U. D., która korzystała w tym czasie z działki i prądu i na nią ostatecznie przepisał działkę notarialnie 8 lutego 2018 roku.

Pozwani wskazali, że wybudowali w Jaśkowie na innych swoich działkach domy, w których mieszkają i mają podpisane swoje umowy na dostawę prądu.

Sąd ustalił, co następuje:

Do dnia 8 lutego 2018 roku R. W. wraz żoną U. D., W. S. (1) wraz żoną B. S. (1) oraz W. S. (2) wraz żoną M. S. byli współwłaścicielami nieruchomości położonej w J. 10A. Współwłasność posiadali w częściach równych. Nieruchomość to budynek drewniany, który ma 3 odrębne wejścia, są tam odrębne lokale. Każde małżeństwo zajmowało jeden lokal. W 1990 roku nabyli nieruchomość w ramach wspólności. Wszystkie rozliczenia związane z kosztami obciążającymi nieruchomość rozliczali po 1/3 do 2013 roku. Na spotkaniu współwłaścicieli, które odbyło się w 2013 roku ustalono, że koszty energii będą pokrywać wspólnie, proporcjonalnie do korzystania. Miało to być liczone na podstawie dni korzystania z nieruchomości. Umowa o dostawę energii elektryczną za zgodą i wiedza pozostałych współwłaścicieli została zawarta przez R. W..

(okoliczności bezsporne; dowód: zeznania powoda R. W. k.88-88v; zeznania pozwanego W. S. (1) k. 89)

(...) S.A. wystawiła faktury za energię i usługi dystrybucyjne z dnia 30 czerwca 2017 roku na kwotę 380,10 złotych, z dnia 10 listopada 2017 roku na kwotę 141, 66.

Pismem z 27 września 2019 roku (...) S.A. wypowiedziała umowę na podstawie, której dostarczana była energia elektryczna do punktu odbioru J. 10A.

Pismem z 4 grudnia 2017 roku (...) S.A. wezwała R. W. do zapłaty kwoty 756,96 zł.

Pismem z 8 marca 2018 roku (...) S.A. wezwała R. W. do zapłaty kwoty 2 368,64 zł.

R. W. pismem z 15 marca 2018 roku zwrócił się do (...) S.A. o zawieszenie wszczętego postępowania do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego.

W odpowiedzi na pismo (...) S.A. wyjaśniła, że zgodnie z zawartą umową kompleksową sprzedaży energii elektrycznej numer (...) korespondencja dotycząca nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości J. 10A, kierowana była na wskazany adres korespondencyjny (...), (...)-(...) T.. Zgodnie z otrzymanym zgłoszeniem z 30 listopada 2017 roku adres korespondencyjny został zmieniony dnia 19 grudnia 2017 roku na (...), (...)-(...) W..

W dniu 2 listopada 2017 roku umowa została rozwiązana z a zadłużenie, a licznik został zdemontowany. Do dnia 21 marca 2018 roku nikt nie zawarł nowej umowy na dostawę energii elektrycznej do wymienionej nieruchomości.

Dnia 5 kwietnia 2018 roku R. W. zapłacił na rzecz (...) Obrót kwotę 2 368,64 złotych, a następnie dnia 19 kwietnia 2018 roku kwotę 42,72 złotych.

(dowód, kserokopia pisma k. 5-6; pismo wyjaśniające k. 7-8; faktura k.9-10, 11-12, kserokopia wypowiedzenia umowy k. 13; przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 14, 15, 18; potwierdzenie wykonania przelewu k. 19; potwierdzenie zapłaty k. 20)

R. W. wezwał W. S. (4) oraz W. S. (1) do zapłaty solidarnie kwoty 2 411,38 złotych, w terminie 14 dni. Wezwanie zostało doręczone W. S. (1) dnia 15 maja 2018 roku, natomiast W. S. (2) dnia 7 czerwca 2018 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem doręczenia k. 22, 23)

W. S. (1) w dniu 12 września 2013 roku zawarł umowę kompleksową sprzedaży energii dotyczącą punktu poboru energii elektrycznej w Jaśkowie, lokalu nr (...).

W. S. (2) w dniu 7 września 2011 roku zawarł umowę o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej budynku gospodarczego, położonego przy J. na działce nr (...).

W dniu 23 lipca 2014 roku W. S. (2) oraz B. S. (1) zawarli umowę z (...) S.A. o budowę złącza kablowego, budowę przyłącza kablowego.

(dowód: kserokopia umowy k. 51-52; kserokopia umowy k.56-57; kserokopia umowy k. 59-59v)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie art. 206 k.c. i 207 k.c. każdy ze współwłaścicieli uprawniony jest do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy wspólnej, a pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną.

Nieruchomość położona w Jaśkowie bezspornie należy do powoda R. W. oraz pozwanych W. S. (1) i W. S. (2). Każdy z nich posiadał udział w 1/3, które to udziały posiadali we wspólności małżeńskiej: R. W. łącznie z U. D., W. S. (1) z M. S. oraz W. S. (5) z B. S. (2).

Zgodnie z art. 207 k.c. pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną. W art. 207 k.c. chodzi o szerokie rozumienie wydatków na rzecz wspólną, obejmujące wszystkie wydatki zarówno dokonane w ramach zwykłego zarządu, jak i z jego przekroczeniem, jednak tylko o tyle, o ile zostały poniesione zgodnie z zasadami zarządu rzeczą wspólną.

Ze szczegółowych, wzajemnie uzupełniających się i w konsekwencji wiarygodnych zeznań powoda R. W. oraz pozwanych jednoznacznie wynika, że R. W. zawarł umowę o dostawę energii elektrycznej z (...) S.A. do punktu odbioru J. 10A. Strony ustaliły wtedy, że koszty wynikające z tej umowy będą pokrywać wspólnie, w stosunku do posiadanych udziałów. Początkowo strony wszystkie rachunki dzieliły na trzy równe części. W 2013 roku sytuacja się zmieniła. Wobec tego, że powód oraz pozwany W. S. (1) rzadko przebywali na nieruchomości w Jaśkowie 10A, strony ustaliły, że będą ponosić koszty proporcjonalnie do korzystania z nieruchomości. Nie prowadzili jednak żadnej ewidencji czy spisu zużytej energii.

Żadna ze stron nie przedstawiła żadnych dokumentów (rachunków, faktur), które odzwierciedliłyby wysokość zużytej energii odrębnie przez każdego z lokatorów. Nie zwalnia to jednak pozwanych z obowiązków wynikających z ponoszeniem wydatków i ciężarów związanych z rzeczą wspólną.

W tym miejscu wskazać należy, że bez znaczenia pozostają argumenty podnoszone przez pozwanych dotyczące kosztów związanych z opłatami za wodę i ścieki, konserwacją części wspólnych budynków czy ogrodzenia, gdyż nie dotyczą one istoty sprawy i nie mają wpływu na rozstrzygnięcie. Niniejsza sprawa dotyczy bowiem jedynie kosztów związanych z dostawą i użytkowaniem energii elektrycznej.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do rozdzielenia kosztów na podstawie faktycznego zużycia energii elektrycznej ze względu na brak dowodów w tym zakresie. Dlatego też na podstawie art. 207 k.c. Sąd rozdzielił żadaną kwotę 2 411,38 zł na trzy równe udziały ($2\ 411,38\ \text{zł} : 3 = 803,79$) i uznał, że każdy ze współwłaścicieli powinien ponieść wydatki związane z rzeczą wspólną w stosunku co do wielkości swojego udziału.

W związku z powyższym Sąd uznał za zasadne zasądzenie od pozwanego W. S. (1) na rzecz powoda R. W. kwotę 803,79 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2018 roku, tj. od dnia doręczenia wezwania do zapłaty do dnia zapłaty oraz od pozwanego W. S. (2) na rzecz powoda R. W. kwotę 803,79 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 września 2019 roku tj. od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty. W tym miejscu wskazać należy, że wezwanie skierowane do W. S. (2) zostało doręczone na adres Zespołu Szkolno-Przedszkolnego Szkoły Podstawowej (...) i odebrane przez pracownika Szkoły, wobec czego, w ocenie Sądu nie można wywnioskować kiedy i czy rzeczywiście pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty.

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd na podstawie art. 207 kc, orzekł jak w pkt I i pkt II wyroku.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

Na marginesie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 505⁴ kpc § 1 zmiana powództwa w postępowaniu uproszczonym jest niedopuszczalna. Nie stosuje się również przepisów o wezwaniu do udziału w sprawie. Dlatego też Sąd nie wezwał do udziału w sprawie U. D., M. S. oraz B. S. (1).

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy art. 100 kpc, biorąc pod uwagę częściowe jedynie uwzględnienie żądań pozwu oraz wygranie sprawy przez powoda w 66-ściu procentach.